

Vaan

Orgaan van de Bond van
Hervormde Mannenverenigingen op Gereformeerde Grondslag

- Gods plan van aanpak blz. 3
- Nieuwe orders bij Horeb blz. 4
- Heilige onbezorgdheid blz. 7
- Kerstfeest is moeilijk blz. 10

Ds. J.H. Lammers

• *Van de voorzitter*

Corona

Elke zin die geschreven wordt over de coronacrisis, kan binnen een dag achterhaald zijn. Wat ik inlever bij de drukker, leest u pas drie weken daarna. Er kan veel veranderen in die tijd. Duidelijk is dat de zorgen ondanks de vaccinaties blijven bestaan. Intussen ontstaat er meer en meer verharding in standpunten in de samenleving. Laat er in de Kerk een eensgezind gebed zijn tot de Heere, Die ons loutert en (daar vertrouwen we op) uitkomst geeft.

Opname van de Toerustingsdag

In het vorige nummer van De Hervormde Vaan schreef ik dat de opname van de Toerustingsdag op 30 oktober gedeeltelijk is gelukt. Ds. Van de Herik heeft de referaten over de Openbaring van Johannes opnieuw ingesproken. We zijn blij dat hij daartoe bereid was. De nieuwe opname is/wordt op de website van de Mannenbond geplaatst. Er zijn ook nog boekjes met referaten te bestellen.

Contact

Per 31 december wordt het Hervormd Bondsbureau in Nijkerk opgeheven. De gegevens voor contact, zoals het mailadres en het telefoonnummer, wijzigen. Let u daar goed op?

Meeleven

Broeder Groenendijk, onze tweede secretaris, heeft na een traject van onderzoeken in het ziekenhuis te horen gekregen dat hij slokdarmkanker heeft. Dat is een moeilijk bericht. We worden bepaald bij de kwetsbaarheid van ons aller leven. Broeder Groenendijk gaat een periode in van bestralingen en chemokuren. Daarna volgt er een ingrijpende operatie. Hij mag zich aan de Heere toevertrouwen. We bidden voor hem om genezing en wensen hem, zijn vrouw en allen die bij hen horen, sterkte toe.

Kerstfeest en jaarwisseling

Mede namens de andere Hoofdbestuursleden wens ik u goede Kerstdagen en een gezegend 2022 toe. Jezus Christus is gisteren en heden Dezelfde en tot in eeuwigheid (Hebr.13: 8).

• *in dit nummer*

Van de voorzitter.....	2
Meditatie	3
Bijbelstudie o.t.....	4
Bijbelstudie n.t.....	7
Pastoraal.....	10
Geestelijk leven.....	11
Organisatienieuws.....	13
Boekbespreking.....	13
Overlijdensberichten.....	13

• ISSN 0167 - 3564

• www.hervormdemannenbond.nl

• Verschijnt 10 maal per jaar • Voor leden gratis

• Niet-leden €16,00 per jaar

• Abonnementen lopen per kalenderjaar

• Opzeggen voor 1 december

De kopij voor het januari-nummer moet vóór 20 december bij de drukker (info@boutdruk.nl) aanwezig zijn.

Gods plan van aanpak

'Het geknakte riet zal Hij niet verbreken'

Jesaja 42 vers 3a

Koning Kores

We lezen in deze tekst over het geknakte riet. Wat doen we daarmee? Trek hem er maar uit, want gebroken is gebroken, die zal nooit meer fier overeind staan. Wie wordt hiermee vergeleken in de tekst? Het volk Israel. Waarom? De profeet Jesaja spreekt van oordeel (hoofdstuk 1-39). Welk oordeel? Van de ballingschap: Israël moet 70 jaar weg uit eigen land en stad. De reden? Eigen schuld! Hoezo? Israël is een andere koers gaan varen: ze zijn niet meer gericht op God en Zijn dienst alleen, maar ook op de afgoden van andere volken om hen heen. Ze volgen een tweesporenbeleid. Gevolg? God moet de eerste plaats delen met afgoden. Neemt de Heere dat? Nee, vandaar het oordeel. Toch spreekt Jesaja over troost vanaf hoofdstuk 40. Troost? Ja, Israël zal weer terugkeren uit de ballingschap naar hun eigen land. Het geknakte riet gehéld, weer overeind. Wie zorgt daarvoor? God! Hoe? Daar heeft God een plan van aanpak voor. Welk plan van aanpak? Jesaja zegt: God stuurt een knecht. Wie dat is? Koning Kores, de koning van Meden en Perzen, gaf aan Israël, dat verstrooid was onder de volken, fiat om naar eigen land en stad terug te keren. Daar zien we Gods hand in: vanwege Zijn trouw aan Israël, Zijn volk.

De Heere Jezus Christus

In Mattheus 12 vers 15-21 wordt het gedeelte uit Jesaja 42 aangehaald om te onderbouwen dat de Heere Jezus Christus

ook de Knecht van God genoemd wordt. Waarom? Dat heeft met Gods plan van aanpak te maken. Welke werkzaamheden verricht de Heere Jezus, de Knecht van God? Eén ervan is: 'het geknakte riet zal Hij niet verbreken'. Hoe zijn we van onszelf? Fier overeind blijven staan tegenover God ondanks alles wat God in Zijn liefde voor mij en met mij deed; niet bereid om, terwijl ik in Gods Naam gedoopt ben, mijn hart en leven echt te geven aan God en met mezelf en mijn wereldse liefde te breken. Niet de plek onder God in nemen en God eren, want er zit een andere keus in ons hart. Deze keus: onszelf zijn, ons eigen ik heer en meester laten zijn, fier overeind staan en wie doet ons wat! Soms buigt het riet van ons leven door wonden en tegenslagen die we oplopen, maar het komt weer omhoog, het breekt niet. Maar nu wel geknakt, een géestelijke knak, door Gods Woord en Geest gewerkt: 'hoe zal ik ooit God leren kennen, zal ik wel een kind van Hem kunnen zijn, mag ik de Heere Jezus Christus wel lief hebben, kan ik Hem oprecht belijden in kerk en samenleving, Hij heeft er recht op dat ik dat doe, maar kan ik Hem dat geven?'

Plan van aanpak

Wat gebeurt er met een geknakt riet? Weggooien! Maar wat gebeurt er met u als u zo'n geestelijke knak krijgt? Weggooien? We lezen in de tekst over de Knecht van God,

onze Heere Jezus Christus: 'het geknakte riet zal Hij niet verbreken'. Dat betekent: Hij zal het niet verder verbreken, maar Hij zal het genezen, Hij zal er Zijn uiterste zorg aan besteden'. Wat is Zijn uiterste zorg? Zal Hij u wegwerpen als u belijdt voor God: 'o God wees mij zondaar genadig'? Nee, Hij zal u genezen en dat u Gods kind wordt en zal zijn. Hoe Hij dat doet? Zie de Knecht van God: wat zegt het Evangelie van Hem? Hij is gebroken op het Kruis, geknakt: toen Hij het oordeel van God, dat op onze zonde staat, op Zich nam. Wat een plan van aanpak: ik geknakt, maar niet weg geworpen, Hij geeft mij genezing en vergeving, dat Hij voor mij naar de aarde gekomen is, dat Hij geknakt werd onder het oordeel van God dat ik verdiend had. Hij voor mij, dat is het rustpunt van het gebroken en geknakte hart. Dat is dé genezing als geknakte zondaren de liefde van Christus ontvangen en beleven. Ja, als ze met Christus Zelf vervuld worden door het geloof: Hij in mij en ik in Hem. Zó is het kerstfeest in uw hart, want Christus kwam niet alleen in de wereld, maar ook in mijn hart.

Ook voor mij?

Ik wou dat dat waar was, maar als ik mijn leven nakijk, wat staat die genezing van

Christus nog ver weg voor mij, ik heb die geestelijke knak niet.

Wat moet ik? De Knecht van God is nog steeds bezig met Zijn plan van aanpak: om mensen die fier overeind staan tegenover God de geestelijke knák te geven én om die knak in hen te genezen.

Dat is uw redding!

Ik verlang echt naar dat plan van aanpak van de Heere Jezus met mij, maar zal dat ooit gebeuren? Ik zoek het, maar merk niets; ik roep tot God, maar krijg geen gehoor; ik gebruik de middelen van Gods Woord, gebed en de verkondiging, maar ik mis de overtuiging en vrijmoedigheid om het me eigen te maken; ik heb er geen recht op, maar God belooft het, kon ik het geloven, ik kan niet zonder de Heilige Geest, maar hoe weet ik dat Hij in mij werkt en met mij bezig is?

Pak uw Bijbel, zoek achter de Dordtse Leerregels op, hoofdstuk 1, artikel 16. Wat staat daar? Daar wordt Jesaja 42 vers 3 aangehaald: 'de barmhartige God belooft, dat Hij het geknakte riet niet zal verbreken'.

Ook uw geknakte riet? Ook uw geknakte riet! Want die knak is het werk van Zijn hand! Zal Hij daarmee stoppen als dat plan van aanpak met u nog niet klaar is?

Nee. Hij maakt het af, want dat belooft Hij u!

Ds. A. Snoek

• *Bijbelstudie o.t.*

Nieuwe orders bij Horeb

Lezen 1 Koningen 19: 9-21

Elia op de vlucht voor Izebel, ontvangt van de Engel van de HEERE voedsel. Het is slechts een koek en een fles water. Gesterkt gaat hij naar Horeb. Waarom is

Elia naar Horeb gegaan? Het kan toch onmogelijk zijn gedachte zijn geweest dat God alleen daar wil spreken tot mensen. Uit het spreken van God blijkt duidelijk dat Elia ver

verwijderd is van de plaats waar God hem heeft gesteld. De woestijn en daardoor de eenzaamheid is weliswaar voor velen het oord van bezinning geweest. Mogelijk heeft Elia gedacht aan Mozes die op die plaats geroepen werd. Beter is te spreken van een totale ontredde en moedeloosheid bij Elia.

‘Hij heeft gemeend, dat heel Israël nu bezig was aan het verbond, dat Jahweh op Horeb sloot, de rug toe te keren en Baäl achterna te gaan. Vandaar bij hem grote moedeloosheid, ja levensmoetheid, en vandaar tegelijkertijd het verlangen om nog eenmaal de plaats te zien, waar God het verbond met de vaders had gesloten’ (C. Vonk). God voorzag echter allereerst met voedsel voor de lange reis te geven en op Horeb Elia te onderwijzen over Zijn toekomstig handelen met Israël en andere volken rondom. Dit onderwijs ontvangt Elia in drie trappen.

Vernachten in een spelonk (vs. 9-10)

Aangekomen bij de berg Horeb overnacht Elia in een spelonk. In de Hebreeuwse tekst staat echter: dé spelonk. Voorzichtigheid is geboden, maar het zou kunnen duiden op een bekende grot waar God Mozes in stelde toen Hij aan hem verscheen en met hem sprak (Ex. 33:22). De Rabbijnen en anderen stellen dit echter wel. Wel is uit het vervolg duidelijk dat ook Elia te maken krijgt met het verschijnen en spreken van God, de theofanie genoemd.

In die nacht spreekt God Elia aan. Is het een openbaringsdroom geweest? Hoorde Elia de stem net als toen Samuël geroepen werd? Duidelijk is wel dat God vraagt naar de redenen van zijn komen. ‘Wat doet u hier, Elia?’ In vers 13 herhaalt God deze vraag. Vooral dat het woordje ‘hier’ accent krijgt. Want, heeft hij van God hiertoe ook opdracht ge-

kregen? Is God niet Dezelfde en is het waar dat Hij Israël aan het verlaten is? Waarom ben je niet op je post gebleven waar Ik je gesteld heb?

Toch krijgt Elia gelegenheid om zijn hart uit te storten. Hij spreekt over zijn inzet voor de HEERE, de God van de legerscharen. Elia schildert de toestand van de kerk. Er is wel wat gaande in Israël: Uw verbond is verlaten, Uw altaren omvergehaald en Uw profeten gedood. Van die legerscharen in Israël is er maar één overgebleven ... En zelfs die moet worden gedood! Wat een verschil echter tussen Elia en de reactie van Mozes op het gouden kalf en Paulus op het hardnekkig verzet van de Joden tegen Jezus. Zie hiervoor Exodus 32:30-32 en Romeinen 11:1-5.

Elia benoemt wel grote geestelijke zorgen. Gods verbond wordt verlaten door afgoderij. Verder heeft het volk de weg tot de HEERE opgebroken. Het altaar was de weg om tot God te naderen. De profeten waren het middel in Gods hand om tot het volk te spreken en Zijn wil bekend te maken. Wat is Gods antwoord hierop?

Gods openbaring aan Elia (vs. 11-13a)

God antwoordt Elia. Wellicht anders dan gehoopt. Maar ... Hij zei. Elia moet de grot uit en buiten gaan staan voor de HEERE. Na de rede van Elihu (Job 32-37) en de vragen daarna van God aan Job (38-39) moet Job zijn heupen omgorden (Job 40:2) om goed naar de vragen van God te luisteren en daarop te antwoorden. God verschijnt aan Elia door middel van natuurverschijnselen. Dat moet indruk op Elia hebben gemaakt en ontzag hebben ingeboezemd. God openbaart Zich op verschillende manieren. Zijn majesteit en kracht komen hierin openbaar. Er gebeurt nogal wat! Onze aandacht wordt

getrokken. En zie, de HEERE ging voorbij! De verklaarders vragen zich af of het werkelijk is gebeurd, net zoals met Pinksteren. Die geweldige gedreven wind en de tongen van vuur. De braambos bij Mozes werd ook niet verteerd. Juist voor de grote stilte die zal volgen is het wel zeker dat ook de andere tekenen werkelijkheid zijn geweest. Een grote en sterke wind splijt de bergen en breekt rotsen in stukken. Daarna een aardbeving. Vervolgens een vuur. Echter, in geen van die was de HEERE. Dan volgt de grote stilte en weet Elia: nu verschijnt de HEERE. Hij wikkelt zijn gezicht in zijn mantel en gaat dán pas naar de ingang van de grot.

De tekenen verklaard (vs. 13b-18)

Nu openbaart Zich de HEERE. Opnieuw vraagt God naar Elia's komst. Was het eerste antwoord wel goed? Elia herhaalt zijn klacht. Hoort Elia de Heere wel of is hij teveel bezig met zichzelf en spreekt hij uit een overspannen gemoed? Met het woordje 'hier' gaat God verder. 'Ga heen, keer terug op uw weg.' Maar niet zonder opdracht! En bovendien een rijke vertroosting aan het einde.

Elia moet weer aan het werk. God heeft hem nog niet ontslagen. Het is niet altijd gemakkelijk in het Koninkrijk der hemelen, maar de Koning gaat met Zijn werk en Kerk door. De ene opdracht volgt op de andere.

Drie heel verschillende personen moet Elia zalven en alle drie zijn het instrumenten in Gods handen. Hazaël moet worden gezalfd tot koning over Syrië, Jehu zal koning worden in plaats van het nageslacht van Achab en Elisa zal hem opvolgen. En allen zullen een zwaard gebruiken (vers 17). In wereld en kerk voorziet God door Zijn raad. Tegenover de ijver van Elia plaats God de Zijne. Dit

keer in het gericht over de Tienstammen en het koningshuis.

Nu krijgen de tekenen hun betekenis. Met de storm wordt Hazaël bedoeld, met de aardbeving Jehu en met het vuur Elisa. Gods bijzondere zorg, ten allen tijde (!), gaat over Zijn Woord en Geest en zo ook over allen die Hij wegroept en –trekt uit de duisternis tot Zijn wonderbaar licht. Menigeen zal de dood vinden, maar Gods ogen zullen zijn en blijven op allen die Hem vrezen. Nog voor dat Elia op weg gaat, vertrouwt de Heere hem toe dat hij niet alleen is. In vergelijking met Romeinen 11:4 is het beter te vertalen met: 'Ik heb er in Israël 7000 overgelaten'. Maar ook: God zal dat doen. Door de profeten is herhaaldelijk gesproken over een 'rest'. Er zal overblijven een arm en ellendig volk dat op God zal vertrouwen. In Israël en onder de volken. Kom, Elia, getroost maar weer aan het werk. Zeg de rechtvaardige dat het hem goed zal gaan, maar de goddeloze het tegendeel. En Gods Koninkrijk? Niet door kracht en ook niet door geweld, maar door Mijn Geest zal dat gebeuren!

Wat een radicaal en tegelijk teer leven in de vreze van de HEERE hebben deze 7000 gekend. Hun knieën niet gebogen voor Baäl en zijn mond niet gekust. Ze hebben zich rein gehouden van alle besmetting die van de vruchtbaarheidscultus uitging. De Bruid wil slechts: Hij kusse mij!

Elisa gezalfd (vs. 19-21)

Elia gaat weer aan het werk en komt Elisa tegen. Deze is bezig op vaders boerderij met ploegen. De roeping tot profeet gaat gepaard met symboliek. Elisa kende dit gebruik! Want Elia werpt hem de profetenmantel toe. Een zwijgend verzoek om die als een knecht de profeet na te dragen. Hij zal Elia moeten

volgen. We dienen het verzoek van Elisa om zijn ouders te groeten te zien als zijn toestemming. Te meer daar hij direct daarna een span runderen heeft geslacht, dat kookte op het hout van het juk. Hij deelt ervan aan zijn werknemers. Als het ware verbrandt hij de schepen achter zich en volgt Elia. De profeet mag hierin de goede hand van God opmerken. Gewillig als Elisa, moet ook hij gaan en kan hij dat, omdat God voortgaat.

Vragen

1. Tweemaal: Wat doet u hier? Hoe zou de stem van God geklonken hebben? De Heere Jezus heeft ook op verschillende manieren gesproken. Hoe sprak Hij Maria aan bij het graf en de Emmaüsgangers? Hoe hoort u de stem van God in de bediening van het Woord en in het huisbezoek?
2. Reacties op het verlaten van God en het breken van Zijn verbond kunnen verschillen. Zie die tussen Mozes, Elia en Paulus. Wat kunnen we vanuit de genoemde Bijbelgedeelten leren voor het staan in de kerk vandaag? Wanneer u als ambtsdrager op huisbezoek gaat, of mogelijk gezinsleven hebt, die de tegenwoordige wereld hebben lief gekregen?
3. De 7000 betreft Paulus op Israël. Hoe vaak denkt u in de gebeden aan de bekring van Israël? Hoe komt dit? Hoe kunnen we ons gelijk de 7000 rein bewaren van de afgoden en zonde van onze tijd?
4. Lees Lukas 9:57-60. Wat is het verschil tussen het antwoord van Jezus en dat van Elia (vs. 20)? Wat is de bedoeling van Jezus? Wat is het verschil en de overeenkomst tussen het volgen van Jezus en groepen worden tot een ambt?
5. God kan spreken door de natuur, gebeurtenissen, ziekte enz. Lees met elkaar Hebreëen 1:1 en Lukas 9:35. Wat is de waarde van de bediening van de verzoening?

Ds. H. Russcher

• *Bijbelstudie n.t.*

Heilige onbezorgdheid

Filippenzen 4 : 2-9

Conflict

Het zijn twee vrouwen van wie we niet meer weten dan hun namen: Euodia en Syntyche. Maar ze krijgen een plaats in de Bijbel omdat ze blijkbaar niet door één deur konden. Aan het slot van zijn brief aan de Filippenzen roept Paulus deze twee zusters in Christus op om eensgezind te zijn in de Heere. De vermaning die eerder aan heel de gemeente gericht was (in 2:2), wordt nu toegespitst op deze twee vrouwelijke gemeentelieden. De woorden 'in de Heere' zijn hierbij van wezenlijk belang. Hiermee doet Paulus

een beroep op hun verbondenheid met Christus door het geloof. Daardoor moeten ze zich laten leiden en niet door hun persoonlijke gevoelens. Waarschijnlijk gaat het om een persoonlijk conflict. Evengoed heeft die zijn weerslag op heel de gemeente en – minstens zo belangrijk – op het beeld dat de gemeente naar buiten toe vertoont. Daarom worden deze twee vrouwen voor het forum van heel de gemeente dringend vermaand. De brief van Paulus werd namelijk in de samenkomst van de gemeente voorgelezen.

Opvallend is ook dat het werkwoord ‘oproepen’ herhaald wordt. Beide vrouwen worden dus afzonderlijk aangesproken.

Mediator

In vers 3 richt Paulus zich tot iemand anders die hij ‘mijn oprechte metgezel’ noemt. Mogelijk moeten we deze woorden als een eigennaam opvatten, een man die Syzygos heette, dat betekent letterlijk: ‘die hetzelfde juk draagt’, dus een medewerker of collega. In dat geval kan Paulus ook bedoelen dat hij zijn naam eer heeft aangedaan, hij bleek een echte medewerker van Paulus te zijn. Het zou kunnen gaan om een leidinggevende figuur binnen de gemeente van Filippi. Paulus roept hem op om als een soort mediator op te treden in het conflict tussen de twee vrouwen. Het bijleggen van het conflict is van groot belang, want ze waren waardevol geweest bij de verspreiding van het evangelie. Misschien hadden ze een rol gespeeld bij de stichting van de gemeente of stelden ze hun huis open voor een huisgemeente. Hoe dan ook, dit is een aanwijzing dat binnen de vroegchristelijke gemeente vrouwen een belangrijke rol speelden, zowel op diaconaal gebied als bij het missionaire werk. Ook anderen hebben Paulus bijgestaan, zo wordt ook een zekere Clemens met name genoemd. Van al deze medewerkers van Paulus, of ze nu met name genoemd worden of niet, geldt dat hun namen bij God bekend zijn en staan opgetekend in het ‘boek des levens’. We lezen in de bijbel op verschillende plaatsen van een hemelse boekhouding waarin de namen van hen die tot het volk van God behoorden worden bijgehouden (Ex. 32:32; Ps. 139:16; 1 Sam. 25:29; Luk. 10:20; Openb. 3:5 e.a.). Dit beeld drukt de vastheid van de Goddelijke verkiezing uit, een troost voor wie midden in de geestelijke strijd staat.

Blijdschap

In vers 4 volgt een herhaalde oproep tot blij-

schap. Een dergelijke oproep klinkt ons mischien vreemd in de oren, want voor ons is blijdschap een gevoel dat al dan niet over je komt. In de Bijbel is blijdschap echter geen oncontroleerbare emotie. Ze heeft alles te maken met de oriëntatie van ons leven op Christus en het heil dat in Hem geschonken is. Deze blijdschap is niet afhankelijk van rooskleurige omstandigheden, maar heeft haar wortel in de gemeenschap met Christus. Het is een blijdschap ‘in de Heere’. In verbondenheid met Hem is er altijd reden om blij te zijn. Dit is geen goedkoop praatje van Paulus. Hij schrijft deze woorden terwijl hij zelf in een benarde positie zit, in de gevangenis.

Naar buiten toe wordt deze blijdschap zichtbaar en vruchtbaar in vriendelijkheid tegenover alle mensen. Het gaat hier dus niet alleen om verhoudingen binnen de gemeente maar ook om de relatie tot ongelovigen. Vriendelijkheid is het visitekaartje van de gemeente. Tussen alle vermaningen door klinkt opeens in een tussenzin: de Heere is nabij. Dit is op twee manieren op te vatten. Als een waarschuwing dat de wederkomst van Christus aanstaande is. Dan is het een onderstreping van Paulus’ opwekkingen. Paulus kan ook bedoelen dat Christus nabij is in ruimtelijke zin. Dan is het een bemoediging aan de gemeente. Die mag op Christus’ hulp rekenen.

Onbezorgdheid

Paulus roept de gemeente ook op om niet bezorgd te zijn. Er lijkt voldoende reden tot bezorgdheid te zijn: de gevangenschap van Paulus, ook heeft de gemeente zelf met tegenwerking te maken. De apostel ziet dit niet over het hoofd, maar bij ‘bezorgd zijn’ gaat het om een angstige bezorgdheid waarin we denken dat we ons leven zelf veilig moeten stellen. Dat leidt tot een krampachtige houding. Jezus waarschuwt in de Bergrede al tegen deze levenshouding, die voortkomt uit een gebrek aan vertrouwen (Matt. 6:25-34).

Paulus laat zien dat het gebed het beste middel is om bezorgdheid te bestrijden. In ieder mensenleven zijn er zorgen, maar het is zaak die zorgen om te smeden tot gebeden.

Dankzegging is een onmisbaar onderdeel van het gebed. Paulus geeft daarvan in deze brief zelf het voorbeeld. In 1:3 schrijft hij dat in ieder gebed van hem de dank aan God een voorname plaats inneemt.

In vers 7 klinkt de belofte van de verhoring van het gebed. Die verhoring houdt niet in dat alle verlangens van de Filippensen vervuld worden, maar dat ze de vrede van God zullen ontvangen. Vrede die als innerlijke rust tegenover bezorgdheid staat. Zoals bezorgdheid voortkomt uit het hart en de gedachten van mensen, zo komt vrede voort uit het hart van God. Het is een vrede die alle menselijk begrip te boven gaat. Er is geen psychologische verklaring voor te geven. Misschien wordt ook bedoeld: ze overtreft alles wat het menselijk verstand presteren kan. Door ons peinen en piekeren kunnen wij geen orde scheppen in ons onrustig hart, maar Gods vrede kan dat wel. Verder biedt deze vrede van God bescherming. Ze staat als een schildwacht bij het hart en de gedachten van de gelovigen, zodat zorgen niet kunnen binnensluipen. Voor de oud-legionairs in Filippi moet dit een aansprekend beeld zijn geweest!

Deugden

In vers 8 en 9 vat Paulus nog eens kort samen wat hij van de Filippensen verlangt. In vers 8 zet de apostel verschillende deugden op een rij die zijn lezers ook uit de tijd van vóór hun bekering bekend moeten zijn geweest. Het gaat hier niet om specifiek christelijke deugden, maar om wat ook in de heidense wijsbegeerte van die tijd als deugdzaam werd beschouwd: waar, eerbaar, rechtvaardig, rein, liefelijk, welluidend. Hieruit blijkt dat Paulus zijn ogen niet sluit voor het goede dat ook in de wereld van het heidendom te vinden

is. Maar het is pas door het geloof in Jezus Christus ('in de Heere') dat deze deugden hun diepe betekenis en toespitsing krijgen. Met de toevoeging 'in de Heere' onderstreept Paulus ook dat dit deugdzaam leven geen prestatie is van onszelf, maar een vrucht die Christus door Zijn Geest in ons leven laat rijpen. Hier ligt ook een missionair motief: wanneer de Filippensen werkelijk uit Christus leven, zullen ze ook bij ongelovigen respect afdwingen.

Tenslotte herinnert Paulus in vers 9 de gemeente aan wat hij zelf als apostel hun heeft voorgehouden in onderwijs, overlevering, woord en voorbeeld. Paulus' leven spoorde met zijn woorden. Laten ook zijn lezers dat in praktijk brengen. Daar is een prachtige belofte aan verbonden: de God van de vrede zal met hen zijn.

Gespreksvragen

1. Doen zich in uw gemeente conflicten voor? Waar worden die volgens u door veroorzaakt? Wat kan de gemeente betekenen bij persoonlijke conflicten tussen haar leden?
2. Ook al staat het kerkelijk ambt voor vrouwen niet open, ze hadden in de vroegchristelijke gemeente wel een belangrijke taak. Heeft de vrouw een volwaardige plaats in uw gemeente? Zijn er volgens u taken waar vrouwen bij uitstek geschikt voor zijn?
3. Wat vindt u van de klacht dat in de kerk blijdschap wordt gemist? Wat zou daar de oorzaak van kunnen zijn? Over welke zaken in uw gemeente kunt u zich intens verheugen?
4. Wat is het verschil tussen zorgeloosheid en onbezorgdheid?
5. Hoe geeft u invulling aan het gebedsleven? Hoe krijgen aanbidding, smeekgebed en dankzegging daarin een plaats? Welke zegen ervaart u en op welke problemen stuit u?

Kerstfeest is moeilijk

Het is al veel jaren geleden gebeurd. Het was niet moeilijk om in de adventsweken een afspraak met haar te maken. Als randkerkelijke vrouw vond ze het eigenlijk wel interessant: een dominee op bezoek. We spraken over haar leven. Haar man die al gestorven was. Haar kinderen die veel voor haar betekenden. Ja, en er waren ook al kleinkinderen. Nee, nog geen achterkleinkinderen, zei ze met een zucht van verlangen. Ik vroeg haar naar haar relatie tot het geloof. Nee, zei ze, in de kerk kwam ze al jaren niet meer. En leest u wel eens in de Bijbel?, vroeg ik. Zei ze het voor mij, dat ze in haar Bijbel af en toe nog wel eens las? En met nadruk voegde ze er aan toe, dat ze ook wel hield van christelijk zingen.

Ik vroeg haar of ze nog Kerstfeest ging vieren, en was benieuwd naar haar antwoord en invulling. Ja, zei ze, de kinderen zouden wel komen. Dat was gezellig. En dan gingen ze met elkaar eten. Daar keek ze erg naar uit. Toch was ik met dit antwoord inwendig niet zo tevreden. Ik dacht: ik moet duidelijker zijn. Recht op het doel af. Anders begrijpt ze niet waar het om gaat. Dus vroeg ik haar of de Heere Jezus ook een plaats op haar kerstfeest zou krijgen? Gaf ze antwoord, toen ze zei: Ja, ik ga ook wel naar een mooi koor luisteren en kijken op de televisie?

Ik vroeg nog verder. Of eigenlijk poneerde ik het Kerstevangelie. Was het een proclamatie? Dat de Heere Jezus met Kerst gekomen is in deze wereld. En waarom is Hij gekomen?

Om zondaren zalig te maken. Dat raakte haar. Maar anders dan ik verwacht had. Want ze zei: ik geloof niet, dat ik ooit een zonde begaan heb. En ze noemde voor me op: ik heb altijd iedereen het zijne gegeven; ik heb m'n kinderen netjes opgevoed en ik ben ook niet iemand, die ruzie met de mensen hier in de flat maak. Nee, zo meende ze stellig, ik mag straks wel bij God binnen komen. Ik zou niet weten, wat ik verkeerd heb gedaan.

Ik probeerde nog wat meer tot haar zielenroerselen door te dringen. En vroeg heel persoonlijk, zoals je dat niet eens gauw bij iemand doet: Hebt u in uw leven wel eens een zonde aan de Heere God beleden? Die vraag bleek wel helemaal raak te zijn. Ze zei - zichtbaar ontdaan: Maar ik ben geen schurk!

Na deze ontboezeming van haar werd ik niet weggestuurd. Ik meen dat ik zelfs nog een tweede kop koffie aangeboden kreeg. En we praatten ook nog wel wat verder. Of het haar dan volmaakt lukte om te leven zoals ze verteld had. Nee ze was niet voor 100% perfect, gaf ze toe. Maar voor de Heere Jezus als Zaligmaker was geen plaats in haar leven. Tenminste, in dat gesprek merkte ik dat niet zo. Hoe het met haar verder is gegaan? Ik ben haar uit het oog verloren.

Wat is Kerstfeest moeilijk. Vindt u ook niet?! De Zoon des mensen is gekomen om te zoeken en zalig te maken, dat verloren is. Van schurken maakt Hij evenwel schapen.

Heeft Jezus ons medelijden nodig?

Op de mannenvereniging in Barneveld bespraken we eens Joh. 19 over Jezus bij Pilatus en Zijn kruisiging. Ook de geseling van Jezus door Pilatus kwam ter sprake. Pilatus probeerde op die manier de Joden tot medelijden met Jezus op te wekken. De vraag kwam toen aan de orde of Jezus in Zijn lijden medelijden van ons vraagt.

Een eenvoudige vraag?

De vraag leek op het eerste gezicht niet heel moeilijk. Is het antwoord niet eenvoudig 'nee'? Daarbij werd verwezen naar Lukas 23:27 en 28, waar vrouwen langs de kant van de weg Jezus beklagen, als Hij op weg is naar het kruis. Volgens Matthew Henry wijst dit beklagen er op dat zij "deelden in Zijn lijden". Een vorm van medelijden dus. Maar Jezus wijst dit duidelijk af. Hij vraagt geen medelijden. Hij zegt: "Dochters van Jeruzalem, huil niet over Mij, maar huil over uzelf en over uw kinderen". Dat leert ons, aldus Matthew Henry, dat wij zullen wenen over onze zonden en over die van onze kinderen. De Heere Jezus is niet een martelaar over Wie je kunt huilen van verdriet en meeleven, maar Hij is de Middelaar. Hij vraagt berouw in plaats van medelijden.

En als het om medelijden gaat, is er veeleer een omgekeerde beweging. Dat Hij met ons medelijden kan hebben en heeft. Volgens het woord van de apostel in Hebr. 4:15, dat Hij als de grote Hogepriester medelijden kan hebben met onze zwakheden, daar Hij op dezelfde wijze als wij in alles verzocht is, maar zonder zonde.

Zo leek de vraag snel beantwoord: Jezus heeft ons medelijden niet nodig.

En Psalm 69 dan?

Totdat iemand ons allemaal verwees naar Psalm 69, waarvan we zojuist nog het 9e vers gezongen hadden. Deze woorden:

Ik ben zeer zwak, de lasteringen snijden mij door de ziel; ik wacht naar medelijden, naar troosters; maar helaas, ik vind er geen.

Deze Psalm hadden we gezongen als een duidelijke voorzegging van het lijden van Christus als Borg en Zaligmaker. Zoals deze woorden:

een edikteug is zelfs een gunstbewijs, wanneer de dorst mijn lippen saam doet kleven.

Maar hoe kan het dan dat Jezus naar medelijden wacht en naar troosters?

We keken ook nog in de niet-berijmde Psalm, want die is natuurlijk doorslaggevend. Daar ontdekten we dat de berijming prima in orde is, want in Ps. 69:21 lezen we: "... ik heb gewacht op medeleven, maar het is er niet, op troosters, maar ik heb ze niet gevonden".

Hoe kunnen we dit verklaren? Is de Psalm in tegenspraak met Lukas 23? Of is die juist een bevestiging en onderstreping van Jezus' woorden tot de vrouwen in Jeruzalem?

Iemand van de vereniging noemde nog de gebedsstrijd van de Heere Jezus in de hof van Gethsémané. Vraagt Hij daar niet aan Zijn jongeren: "Kon u dan niet één uur met Mij waken"? Daar had Hij blijkbaar wel behoefte aan hun ondersteuning?

Uitleg van Wulfert Floor

Thuisgekomen ging ik eens zoeken in diverse bijbelcommentaren, maar werd er niet veel wijzer van. Uiteindelijk vond ik een oefening/preek van de bekende landbouwer van Driebergen uit de 19e eeuw, Wulfert Floor. Zijn 15e oefening in bundel IV gaat over Psalm 69:21. Wat zegt hij over het verlangen naar medelijden door Jezus?

Hij benadert de tekst vanuit het Godmens zijn van Jezus. Als een waar mens “kon Hij zeer gevoelig zijn onder Zijn lijden, naar medelijden wachten, en in den hof om eenige verlichting van Zijn lijden bidden”. Maar er was geen medelijden voor Hem. Integendeel. Floor wijst dan eerst op Jezus’ Heilige Vader, Die in plaats van Zijn liefde Hem Zijn heilige toorn deed ondervinden. Ook ondervond Jezus geen medelijden bij Zijn belagers. Ook niet bij Judas.

Vervolgens wijst Floor erop, dat zelfs al hadden al Jezus’ vijanden hun teerste medelijden aan Hem betoond, Hij nog alleen geweest was, want “Hij moest Zijns Vaders gunst en liefde missen”. En dat moest ook zo zijn. Opdat Hij kon zeggen: Ik heb de pers alleen getreden en niemand der volken was met Mij, Jesaja 63:3.

Vervolgens gaat Floor in op die troosters. Ook in Zijn vrienden vindt Jezus geen troosters. In Gethsémané niet. En daarna ook niet. Petrus verloochent Hem zelfs. En Zijn Vader? Jezus roept uit: Mijn God, Mijn God, waarom hebt Gij Mij verlaten? En ook dan citeert hij weer Jes. 63, dat Christus als volkomen Zaligmaker de pers van Vaders toorn alleen getreden heeft en Zijn ziel tot een schuldoffer heeft gesteld.

Als ik de bedoeling van Wulfert Floor goed begrijp, heeft Jezus dus niet werkelijk op medelijden en troost zitten wachten, maar drukt Ps. 69:21 uit dat er geen enkel me-

delijden of troost voor Hem was, zelfs al zou Hij die verwacht hebben. En er kon en mocht ook geen medelijden voor Hem zijn, want Hij moest alleen en plaatsvervangend voor zondaren de lijdensweg gaan. Denk ook aan Jezus’ woorden in de hof: Slaap nu maar verder. Inderdaad, Hij moet die lijdensweg alleen gaan.

Nogmaals de vrouwen

Het is treffend dat de 16e en laatste oefening van Floor in deze vierde bundel handelt over Lukas 23:27-31. Dus het tekstgedeelte waar het o.a. gaat over de vrouwen die Jezus beklagen op weg naar de kruisiging op Golgotha. Helaas komt in deze oefening Psalm 69 niet aan de orde en horen we niet hoe Floor de verhouding ziet tussen deze Psalm en Lukas 23.

Wel krijgt het “Weent niet over Mij” de volle nadruk. Zo lezen we bij hem: “Weent niet over Mij, want Ik ben het, die op Mij genomen heb, de schuld Mijns volks te verzoenen, en die uwe tranen en uw medelijden niet noodig heb, maar die zeggen kan: Ik heb de perse alleen getreden en niemand van de volken was met Mij...” Dus opnieuw de woorden van Jesaja 63, die ook in zijn vorige oefening zo grote nadruk ontvingen.

De les voor ons

Uit één en ander kunnen wij duidelijk leren, dat ons in deze bijbelgedeelten verkondigd wordt dat de zaligheid voor een zondig mens alleen in Christus ligt. Niets van ons kan er aan toegevoegd worden. Niets van ons heeft Christus nodig. Ook niet ons medelijden. Zelfs ons berouw verdient de zaligheid niet. Wel is het zo dat wie zijn zonden beweent en belijdt in deze Christus een zeer geschikte Zaligmaker vindt. Ja, wie in Hem gelooft, heeft vergeving van zonden en zal zalig worden.

Boekbespreking

Thomas Hooker,
Zelfverloochening en zelfbeproeving, deel 9 in serie Puriteinse Klassieken, De Banier Apeldoorn 2020, prijs € 29,95

De in Nederland niet zo bekende puritein

Thomas Hooker (1586-1647) leefde en werkte in Engeland, Nederland en Nieuw Engeland, in het noordoosten van de VS. Prof. A. Baars noemt hem in zijn zeer boeiende, uitvoerige inleiding van ca. 100 blz. een “belangrijk theoloog en een krachtige prediker van het Evangelie”, blz. 11. De theologie van Hooker hangt samen met zijn biografie, blz. 17. Hij schetst de moeilijke positie van de Puriteinen in de Anglicaanse Kerk. Veel onverkwikkelijke situaties uit het kerkelijk leven komen naar voren. Ook gaat prof. Baars in op het “voorbereidend werk” dat door Hooker benadrukt wordt. De Nederlandse Koelman was het niet met hem eens in de visie dat een mens het in de heilsorde goed moet keuren dat God hem voor eeuwig verloren laat gaan, blz. 94v. Als congregationalist was Hooker het in zijn kerkvisie niet eens met de presbyteriaanse Samuël Rutherford.

De verhandelingen en preken van Hooker zijn uitvoerig en doorwrocht. Zij geven leiding in veel aspecten van het geestelijk leven, zoals zelfverloochening, zelfbeproeving, het weg nemen van het stenen hart enz. De Nederlandse vertaling door Ruth Pieterman en Thera Tanis-Baars heb ik als zeer vloeiend ervaren. Eén citaat: “Vogels zingen midden in de storm en zo zullen Gods vogels in de grootste storm van vervolging blijmoedig zingen”, pag. 213.

J.P. Nap

Overlijdensbericht

*‘Noch hoogte, noch diepte,
noch enig ander schepsel zal ons
kunnen scheiden van de liefde Gods
die in Christus Jezus is’*
Rom. 8 vers 39

Op 17 november 2021 is op de leeftijd van 86 jaar in de Heere ontslapen onze geliefde broeder

JACOB HENDRIK MINCK

Hij heeft 31 jaar deel uitgemaakt van onze vereniging en wij zullen ons hem herinneren als iemand die betrokken was op het werk van de Geest en bekend stond om zijn originele inbreng in de besprekingen.

De Heere zij met zijn weduwe, de kinderen en allen die hem missen.

Mannenvereniging
‘De Waarheid der Schriften’
te Dordrecht

Organisatienieuws

Wijzigingen adresboekje 2015

De volgende wijziging in ‘het Adresboekje’ doorvoeren:

1) de MV ‘Eben Haëzer’ te Wekerom (blz. 41) heeft een nieuwe voorzitter: dhr. E.J. van Heerikhuizen, Edeseweg 128, 6733 AJ Wekerom;

- 2) de MV 'Door onderzoek tot wetenschap' te Bleiswijk (blz. 18) heeft een nieuwe penningmeester: dhr. H.W. Westerman, Heemskerkstraat 23, 2665 AJ Bleiswijk.
- 3) de MV 'Schrift en Belijdenis' te Oldebroek (blz. 25) heeft een nieuwe penningmeester: dhr. G. de Weerd, Vackenordestraat 40, 8081 TL Elburg.

Met vriendelijke dank voor uw medewerking,

Ds J van Dijk, secr
e-mail: ds.j.vandijk@hetnet.nl

• Overlijdensbericht

*'Dat Uw ogen open zijn
dag en nacht, over dit huis'*
2 Kronieken 6 : 20a

Op 3 november 2021 nam de Heere tot Zich ons trouw en meelevend lid

HENK VINK

in de leeftijd van 89 jaar.

Met dankbaarheid denken we terug aan zijn actieve deelname aan de gesprekken rondom het Woord op onze vereniging.

De Heere vertrooste zijn vrouw, kinderen, kleinkinderen en achterkleinkinderen.

Mannenvereniging 'Augustinus'
te Wijk en Aalburg

1e voorzitter: Ds. J.H. Lammers
Vlinderlaan 116, 3863 GK Nijkerk
T 033 2000592 • j.h.lammers1@gmail.com

2e voorzitter: Ds. J.M. Molenaar
Vossenakker 2, 6711 CZ Ede
T 0318 307748
ds.jmmolenaar@hervormdede.nl

1e secretaris: Ds. J. van Dijk
Dondersstraat 6, 2984 GR Ridderkerk
T 0180 398670 • ds.j.vandijk@hetnet.nl

2e secretaris: Dhr. C.D. Groenendijk
Koolmees 35, 2986 VB Ridderkerk
T 0180 423817 • c.d.groenendijk@hotmail.com

1e penningmeester: Dhr. A. Kreijkers
Baankamp 6, 7462 TD Rijssen
T 06 28427056
tonny@qualityfinance.nl

2e penningmeester: Dhr. J. van Capelleveen
Valleistraat 60, 3901 RT Veenendaal
T 0318 516930 • jvancapelleveen@solcon.nl

Lid: Ds. E. de Mots (Redactie-adres)
Pelikaan 34, 2986 TB Ridderkerk
T 0180 424636 • predikant@rondzes.nl

Lid: Ds. A. Snoek
Kerkstraat 8, 4041 XB Kesteren
T 0488 723120 • asnoekvdm@solcon.nl

Lid: Ds. H.J.Th. Lubbers (Themadagen)
Jacobshoeve-Erf 6, 3931 RZ Woudenberg
T 033 2861207
h.j.t.lubbers@hervormdwoudenberg.nl

Overlijdensberichten:

J. Bout & Zn.,
Ceintuurbaan 32-34, 1271 BJ Huizen
E info@boutdruk.nl (o.v.v. Herv. Vaan)

Aanvragen Hervormde Vaan en mutaties:
doorgeven via het emailadres van de Herv.
Mannenbond: info.mannenbond@solcon.nl
Bestuurswijzigingen melden aan de 1e secretaris

MEDITATIES

Groot zijn...	
'Hij zal groot zijn...'	
Lukas 1 : 32a	j-3
Evangelie op het strijdtoneel	
'En nadat Johannes overgeleverd was, ging Jezus naar Galilea en predikte het evangelie van het Koninkrijk van God. En Hij zei: De tijd is vervuld en het Koninkrijk van God nabijgekomen, bekeer en geloof het evangelie.'	
Markus 1 : 14-15	f-3
Stemmen!	
'Zij dan schreeuwden allemaal opnieuw: niet Deze, maar Barabbas!'	
Johannes 18 : 40.....	m-3
Voorbede gevraagd	
'Ik roep er dan vóór alles toe op dat smekingen, gebeden, voorbeden en dankzeggingen gedaan worden voor alle mensen, voor koningen en allen die hooggeplaatst zijn, opdat wij een rustig en stil leven zullen leiden, in alle godsvrucht en waardigheid'.	
1 Timotheüs 2 : 1-2	a-3
76 jaar vrijheid...	
'Als de Heere niet bij ons geweest was...'	
Psalm 124 : 1m.....	m/j-3
Het lichaam een tempel van de Heilige Geest	
'Of weet u niet, dat uw lichaam een tempel is van de Heilige Geest, Die in u is en Die u van God hebt ontvangen, en dat u niet van uzelf bent?'	
1 Korinthe 6 : 19.....	j/a-3
Beproefde lofzegging!	
'Laat alles wat adem heeft de HEERE loven, Hallelujah.'	
Psalm 150 : 6.....	s-3
Toegerust de tijden door	
'... en is nuttig om daarmee te onderwijzen, te weerleggen, te verbeteren en op te voeden in de rechtvaardigheid, opdat de mens die God toebehoort, volmaakt zou zijn, tot elk goed werk volkomen toegerust'.	
2 Timotheüs 3 : 16-17	o-3
De Heere Jezus klopt op de deur van ons hart	
'Zie, Ik sta aan de deur en Ik klop. Als iemand Mijn stem hoort en de deur opent, zal Ik bij hem binnenkomen en de maaltijd met hem gebruiken, en hij met Mij'	
Openbaring 3 : 20	n-3

Gods plan van aanpak	
'Het geknakte riet zal Hij niet verbreken'	
Jesaja 42 : 3a.....	d-3

BIJBELSTUDIE O.T.

Wetten voor de (hoge) priester	
Leviticus 21 : 1-15.....	j-4
Godslastering en meer	
Leviticus 24 : 10-23.....	f-4
Sabbatsjaar en jubeljaar	
Leviticus 25 : 1-22.....	m-5
Profeet Elia	
1 Koningen 16 : 29 - 17 : 1	a-4
Elia gevoed bij de beek Krith	
1 Koningen 17 : 2-6 en Lukas 12 : 22-34	m/j-4
Elia onderhouden door de weduwe van Zarfath	
1 Koningen 17 : 7-24 en Lukas 4 : 16-32	j/a-5
Elia ontmoet Achab	
1 Koningen 18 : 1-20	s-4
De HEERE is God!	
1 Koningen 18 : 21-39	o-4
De geest en kracht van Elia	
1 Koningen 18 : 40 - 19 : 8	n-5
Nieuwe orders bij Horeb	
1 Koningen 19 : 9-21	d-4

BIJBELSTUDIE N.T.

Laat je niet in met dwaalgeesten	
1 Johannes 5 : 14-21.....	j-7
Blijven in de liefde en in de waarheid	
2 Johannes.....	f-7
Schaap en bok in één hok	
3 Johannes.....	m-8
Paulus' dankgebed voor de gemeente	
Filippenzen 1 : 1-11.....	a-7
Paulus' tweestrijd	
Filippenzen 1 : 12-26.....	a-7
Het voorbeeld van Christus	
Filippenzen 1 : 27 - 2 : 11.....	j/a-8
Schijnen als lichten in de wereld	
Filippenzen 2 : 12-30.....	s-7
Paulus' geestelijke boekhouding	
Filippenzen 3 : 1-11.....	o-7
Burger van twee werelden	
Filippenzen 3 : 12 - 4 : 1.....	n-8
Heilige onbezorgdheid	
Filippenzen 4 : 2-9.....	d-7

VAN DE VOORZITTER

j-2, f-2, m-2, a-2, m/j-2, j/a-2, s-2, o-2, n-2, d-2

WEB

De doop in crisistijdf-10

IN MEMORIAM

Overlijden ds. G. Voordijkj-11

Overlijden ds. W. Westlandj-12

AFSCHIED TWEE HOOFDBESTUURSLEDEN

Dhr. C. Oosterom en Ds. J.P. Napn-11

TER ZAKE

Kwetsbaar leven in de Bijbelm-11

Zorg voor kwetsbaren in de praktijk a-10

Homoseksualiteit (1)j/a-11

Homoseksualiteit (2) s-10

PASTORAAL

Kerstfeest is moeilijkd-10

GEESTELIJK LEVEN

Irritantj-10

Heeft Jezus ons medelijden nodig?d-11

VERSLAG HUISHOUDELIJKE VERGADERING

Op zaterdag 19 junij/a-15

TOERUSTINGSDAG 2021

Programmao-10

ORGANISATIENIEUWS

Wijzigingen adresboekje 2015j-13

Mannethemadag Flakkee en Zeelandm-15

Wijziging Statuten, artikel 11 nummer 3 a-13

Uitnodiging Huishoudelijke Vergadering a-16

Jaarverslag 2020-2021 m/j-9

Exploitatie-rekening 2020 m/j-12

Huishoudelijke Vergadering in corona m/j-16

Wijzigingen adresboekje 2015 s-13

Rectificatie verslag Huishoudelijke Vergadering s-13

Verslag kascontrole jaarrekening 2020 s-19

Hoofdbestuur: Ds. H.J.T. Lubbers s-19

Uitnodiging Toerustingsdag 2021 s-20

Wijzigingen adresboekje 2015o-16

Oud-Hoofdbestuuro-19

Hoofdbestuur: Mr. A. Kreijkeso-19

Uitnodiging Toerustingsdag 2020o-20

Wijzigingen adresboekje 2015n-13

Opheffing Bondsbureaun-13

Voor elkaar Vakantiewekenn-13

Wijzigingen adresboekje 2015d-13

BOEKBESPREKINGEN

Geestelijke strijd in de kracht van Jezus

Dr. G.C. Vreugdenhilj-14

Struikelblokken

Dr. M.J. Paulj-16

Christus in Zijn schoonheid

Samuel Rutherfordf-15

Op reis met pionier Paulus

Cock Grandiaf-15

Woorden voor elke dag

Augustinus Brevierf-16

Een stroom van zegen

Willemieke Kloosterman-Coster
en Anneke Kloosterman-van der Sluysf-16

Lijden en verblijden. Bijbelstudies over 1 Petrus

Ds. W.A. Zondagm-16

Zoom out

Ben de Raafm-16

Koren en kaf op de dorsvloer

Dr. J.B. ten Hove a-14

Stilte van het hart

Dr. A. van Brummelen m/j-13

Martin Luther

Dr. Harm Veldmanj/a-19

Altijd goede moed

Ds. P.C. Hoek s-14

Zijn bloed kome over ons

Ds. C.P. de Boer s-14

Ons psalmboek

Dr. Jaco van der Knijff s-15

School met een hoge opdracht

Bart Jan Spruyto-17

Op verhoogde toon

Ds. L. Kievitn-14

Kostbare beloften

Samuel Clarken-15

De Bijbel uitgelegd: Psalmen

Ds. C.P. de Boern-15

Zelfverloochening en zelfbeproeving

Thomas Hookerd-13

OVERLIJDENSBERICHTEN

j-15, f-14, m-15, a-15, m/j-15, j/a-20, s-16, o-16,
n-16, d-13